

fælbet vil være med hver enkelt Bælger. Iøvrigt holder jeg egentlig meest af at slutte mig til de Mænd, der have udtalt sig i den Retning, at Bælget af Balmænd skulde skee directe. Hvad angaaer den anden Hovedpost i Udkastet, om Fastsettelsen af de fælles Udgifter, da troer jeg, at Bestemmelserne derom maae ansees for at være temmelig heldige. Der er nogle enkelte Punkter, som vistnok bedst komme under Omtale ved en senere Behandling, og som jeg derfor nu skal forbigaae. Jeg troer, at det i Udkastet fuldstændigt er lykkes at skjælnes mellem de fælles Udgifter i de forskjellige Paragrafer, hvori det er indbeelt.

Der er blot med Hensyn til den Norm, hvorefter Fordelingen af disse fælles Udgifter skal skee mellem By og Land, en Bestemmelse i Slutningen af den sidste Paragraph, den nemlig, der omhandler de Udgifter, som Amtsrådet med Indenrigsministeriets Samtykke maatte beslutte til andre end de i de vedkommende Paragraphers nævnte Formaal, som det forekommer mig, at det ikke er rigtigt at staae fast, førend man veed, af hvilken Natur disse Udgifter ere eller kunne blive. — Der er en anden Bestemmelse, i Slutningen af §. 12, nemlig om Amtmandens Myndighed, som det forekommer mig er mindre heldig og mindre vel begrundet; naturligvis maa man her see bort fra de Tilfælde, som findes omhandlede i Forordningen af 8 Marts 1856; men ellers synes det mig, at Amtmanden ikke skulde have nogen Indflydelse eller overhovedet være berettiget til at indsende Amtsrådets Beslutninger til Ministeriets Afgjørelse, uden kun i ganske særegne Tilfælde, hvor der var Uoverensstemmelse med Hensyn til den paagældende Sag mellem Amtsrådets Medlemmer. — Hvad Lovudkastet i dets Heelhed angaaer, da har man vistnok med Rette henført det til den Række Foranstaltninger, som i den senere Tid have fundet deres Udvikling, og hvis Hovedsæmme i det Hele taget mere eller mindre maa være at udjævne de Vilkaar og den Lovgivningsforskjel, som i flere Henseender har sat en Skranke mellem By og Land, og da jeg i Cet og Alt hylber de Grundprinciper, som ere udtalte igjennem disse Foranstaltninger, er det naturligt, at jeg ogsaa slutter mig til nærværende

Udkast, og det saameget mere, som jeg anseer den frie og ligelige Udvikling af Samfundsforholdene for at være særdeles ønskelig. Jeg gjør det med saameget større Tilfredsstillelse, naar jeg seer hen til den Retning, hvori flere Talere ere gaaede i de sidste Dage her i Thinget, navnlig under første Behandling af Finantsloven, og sjøndt disse Udtalelser ingenlunde have oplyst noget Bestemt med Hensyn til, hvorvidt Rjbstæderne ere forurettede eller ikke, saa indeholde de dog efter min Mening en Anthyding af en vis Tilbøjelighed til at faae disse Forhold opklarede og ordnede ved Lov. Jeg kan med saameget større Tilfredsstillelse slutte mig hertil, som det er min fuldkomne Overbeviisning, at først, naar dette er skeet, kan der baaes Veie for den Enighed og Sandrægtighed, som det er ønskeligt, at der altid maatte findes mellem By og Land.

Bruu: Da i afsigte naar Udkastet til denne Lov om en overordnet Bestyrelse for Land og Rjbstad blev sendt til de locale Autoriteters Erklæring, vakte det ikke liden Overraskelse. Man havde ventet, at der i Lovudkastet skulde være taget Bestemmelse om, at alle Rjbstæderne ved Siden af Amtsrådet skulde, med Hensyn til deres indre Anliggender, blive ndrustede med den samme, videre udstrakte Myndighed, som man ventede vilde blive tillagt Amtsrådet. Lovudkastet fandt derfor ingenlunde megen Samstemning, navnlig i den Kred, hvor jeg nærmest færdes. Amtsrådet var decideret derimod, og af de 5 Rjbstæder, som ligge i Amtet, var der kun een, som vilde gaae ind paa Lovudkastet, hvorimod de andre kun vilde gjøre det, naar der blev sat et langt større Antal Medlemmer ind i Amtsrådet, end der i Lovudkastet var bestemt. Grunden hertil laa jo meget nær; man frygtede paa den ene Side for, at Rjbstadmedlemmerne af Amtsrådet let kunde komme til at faae en utilbørlig Indflydelse paa Foranstaltninger, der alene vedkom Landet, medens man paa den anden Side frygtede for, at Rjbstædernes Interesser ikke altid i den fulde Udstrækning og paa tilbørlig Maade vilde blive iagttagne af Amtsrådets overveiende Fleertal, der var fra Landet. Hertil kom endnu nogle andre Betragtninger, som vare hentede fra Be-